

Kamarádi z Dlouhé stráně

Nedaleko Moravské Třebové byla kdysi dávno dlouhá předlouhá louka. Lidem se moc líbila, a proto si tam začali stavět domečky, zakládali zahrádky, pěstovali obilí, ovoce a zeleninu. Vesničku pojmenovali Dlouhá Loučka. Kolem byly hluboké lesy, vysoké kopce a zarostlé stráně.

Na jedné takové stráni žili 4 kamarádi: modrásek, hořeček, pěnička a třešeň. Všichni se měli moc rádi a navzájem si pomáhali. Chcete vědět, jak se seznámili? Poslouchejte krátké vyprávění.

Byl krásný den, sluníčko svítilo, po obloze pluly mráčky a najednou se nad loukou ozval tichý hlásek: „Dobrý den, dovolu mi, abych se představil. Jsem motýl Modrásek (Modrásek černoskvřnný). Mám křídélka celá modrá a na nich sem tam černou skvrnku. Rád létám po louce, hledám voňavé květiny a také nové kamarády.“

„Tak to bych se ti mohl hodit já,“ ozval se z trávy slabý hlásek, „jsem sice jen drobná květinka, ale mám stejnou barvu jako ty a moje květy vypadají jako zvonečky. Mé jméno je Hořeček (Hořeček brvitý).“

„Píp, píp, také bych chtěla najít kamaráda,“ zapípal ze křoví malý ptáček. „Jmenuji se Pěnice (Pěnice vlašská), mám žlutý zobáček a šedivá peříčka. Létám celý den vysoko nad dlouhou stráni a vidím všechno, co se na louce děje. Ráda bych si občas někde sedla a sezobla něco dobrého.“

A tu se náhle ze křoví ozvalo: „Sedni si na mě a ochutnej moje plody. Jsem sice jen štíhlý stromek, ale malého ptáčka unesu. A moje sladké třešinky Ti určitě zachutnají,“ ozvala se třešeň (Třešeň křovitá), která rostla opodál. Nevypadala jako strom, spíš jako malý keřík.

Kamarádi se zaradovali a dohodli se, že si budou spolu hrát, vzájemně si pomáhat a chránit se. Když pršelo nebo foukal vítr, byli stále spolu.

Pěnička se schovala do listí třešně, sedla si na větvičku a odpočívala. Hořeček se stulil do trávy a napil se čerstvé vody a modrásek poletoval kolem a sledoval ostatní život na louce.

A tak tam kamarádi na Dlouhé stráni žijí dodnes, a protože jsou velice vzácní, říká se jejich domovu PŘÍRODNÍ REZERVACE.

Až je budete chtít navštívit, našlapujte opatrně, chovejte se tiše a mějte oči otevřené. Určitě je najdete. Ale pozor! Jsou vzácní a chránění!